

[Stinus]

slog en række mulige forbedringer. Dette må opfattes som noget meget konkret, man giver tilslutning til, og høringer i den amerikanske kongres har da også afsløret, at communiqueets ordlyd giver anledning til en sådan fortolkning andre steder.

Folketinget må naturligvis have ret til at spørge: hvad er det, forsvarsministeren på Danmarks vegne har givet tilslutning til? Vi har ikke fået noget klart svar i dag. Til gengæld må vi sikre klarhed med hensyn til, hvad der kan gives tilslutning til i fremtiden, og med dette mål for øje kan det radikale venstre give tilslutning til det af hr. Lasse Budtz stillede forslag om motiveret dagsorden. Hvis denne dagsorden bliver vedtaget, er vi måske alligevel kommet et lille skridt nærmere den parlamentariske kontrol med Danmarks medlemskab af NATO, som vi har drøftet ved andre lejligheder, og sikret, at Danmark ikke uden om folketinget direkte eller indirekte vil kunne deltage i nogen form for yderligere atomvåbenoprustning.

Nør Christensen (CD):

Indledningsvis vil jeg gerne takke ministeren for den redegørelse, ministeren gav her i starten af forespørgslen, og tilføje, at det undrer mig, at vi atter skal have en debat som denne.

Da socialdemokratiet i 1979 med hr. Anker Jørgensen som statsminister underskrev dobbeltbeslutningen, vidste socialdemokratiet udmærket godt, hvad fremtidens reduktioner ville blive, for i 1979 blev 1.000 sprænghoveder fjernet fra europæisk jord. Hertil kommer de 1.400 sprænghoveder. Jeg havde nær sagt: er det allerede glemt? Man kunne godt få en fornemmelse af det. Det er fra venstrefløjspartiernes side aldrig eller i hvert fald sjældent blevet brugt i denne debat, at disse 1.000 sprænghoveder er blevet fjernet. Tværtimod har disse partier tilsyneladende mere eller mindre bevidst ført befolkningen bag lyset i denne følelsesladede debat. Så kan man spørge igen: hvorfor det? Jo, måske fordi det ikke passede ind i disse partiers kram, at den egentlige og fulde sandhed bliver kendt.

De atomare sprænghoveder vil være nede på ca. 4.600 i 1988. Det er aftalen, og centrum-demokraterne er overbevist om, at den bliver holdt. Det vil sige, at det laveste antal

kernevåben i Europa i de sidste tyve år skal forsvare hele Vesteuropa. Den sikkerhed, vi bl.a. i vort land nyder godt af, er jo netop bygget op omkring den balance, der består mellem Øst og Vest. Vi skal ikke ensidigt nedruste, og det kan vi meget let komme til; i hvert fald hvis det stod til venstrefløjen alene at bestemme.

Men det er ikke i Danmark, vi skal have nukleare våben. Jeg gentager for en sikkerheds skyld, at det ikke er i Danmark, vi skal have disse våben. Jeg gentager det, fordi vi hos CD føler, at det er noget, der skal slås fast, og for så vidt angår Danmarks officielle holdning behøver jeg vel ikke at gentage det.

De 1.400 sprænghoveder, der fra 1983 til 1988 skal fjernes fra europæisk jord, skal SACEUR ifølge aftale med NATO's nukleare planlægningsgruppe planlægge hvornår og hvorfra og i hvilket tempo skal fjernes. Tallet er derfor nede på 4.600, og der er absolut ingen sandsynlighed for, at dette tal forøges. Men alt dette har ministeren tidligere redegjort for. Det må da for enhver være indlysende, at der her er tale om en reel reduktion.

Den dybtgående redegørelse, ministeren netop har givet om Montebellobeslutningen, er der heller ingen grund til for mig at kommentere – alt er sagt. Jeg skal blot gøre opmærksom på, at de sikringssystemer, der er i forbindelse med disse våbentyper, skal forbedres og vedligeholdes for beskyttelse imod eventuelt terroristangreb eller lignende.

CDs holdning til neutronvåben er uændret, siden vi sidst debatterede sagen, og efter at produktionen i 1984 blev indstillet som følge af en kongresbeslutning, burde al snak om disse våben vel være forbi. Der er jo ikke planer om, at de skal deployeres i Europa, og der er ikke tale om, at der skal dele til Europa for at opbevares i depot. Lad os få stoppet al den snak, så vi ikke er med til at skabe uro omkring nedrustningsforhandlingerne i Genève, de nedrustningsforhandlingerne, alle i denne sal ønsker skal give ikke alene et resultat, men et positivt resultat.

Mon ikke vi må se i øjnene, at fjernelsen af a-våben i Europa er en noget ensidig handling? Har Warszawapagten gjort som os? Nej, de har tværtimod opbygget og moderniseret deres kortrækkende atomare systemer. Montebellobeslutningen vil medføre, at vore konventionelle styrker og de resterende ato-